

Judenrigsministeren (Sngerslev):

J de faa Bemærkninger, jeg fremtatte under den første Behandling af Lovforslaget, stillede jeg Sagen netop paa lignende Maade, som den ærede Forslagsstiller stillede den frem i Dag. Jeg sagde nemlig, at jeg troede, det ikke var noget stort Samfundsspørgsmaal; men jeg indrømmer, at her er Tale om Hensigtsmæssighed eller Uhenigtsmæssighed, og jeg antager, at det vil være hensigtsmæssigt at komme bort fra Naturalyhvelser og over til Kapitelstaxt. Man maa nu imidlertid ikke glemme, at de vedkommende Ydere i sin Tid havde Valget, om de vilde gaa til det Ene eller til det Andet; altsaa forsaavidt man er enig om at stille Spørgsmaalet saaledes, er det for mig en Tilfredsstillelse. Jeg reserverede ogsaa min Stilling til Forslaget, og antog at kunne gjøre det, idet hele den tidligere Forhandling er velbekendt, og der jo ikke er Spørgsmaal om Andet, end at der stadig er Uenighed baade om Hovedspørgsmaalet, navnlig angaaende Opmaalet, dets Begrænsning og Erstatning for 10 Aar, og Spørgsmaal om, hvem der kan stille Fordring om Afløsning, blandt Andet om ikke Tiendetageren ogsaa skal have et vist Krav — i hvert Fald naar der fordres Afløsning fra nogen Yder — paa at fordre det afsløjt for Alle. Foruden dette foreligger der en Del tvivlsomme Spørgsmaal med Hensyn til Forslagets Affattelse af Enkelthederne. Jeg forstaar de ærede Forslagsstillere saaledes, at de sige: det er Principspørgsmaalet, vi for Diebliffet ønske at faae afgjort; men iøvrigt erkjende vi, at Lovforslagets Affattelse ogsaa i Enkelthederne kan trænge til Forandringer; men det, der for Diebliffet ligger nærmest Bægt paa, er at lære at kjende det andet Things Stilling til Principspørgsmaalet. At det ikke er saa ganske korrekt at sende mindre vel bearbejdede Lovforslag over, tør man vel nok sige; men jeg for min Person har ikke Noget imod, at Sagen stilles saaledes, og at der siges: Nu ønske vi at høre Landstingets Stilling overfor dette Principspørgsmaal, og med den Reservation, jeg tidligere har gjort, skal jeg blot nu sige: det, det kommer an paa, er at finde en retfærdig og billig Afsløsningsmaade; men jeg tror ikke, det kan siges, at dette er fuldt ud lykkes i det foreliggende Lovforslag. — Der faldt en Bemærkning fra et æret Medlem, som jeg ikke ret forstod, om at der kunde blive Spørgsmaal om Erstatning til Tiendehyeren. I saa Henseende er jeg ikke enig med det ærede Medlem. Jeg mener ganske vist, at der ogsaa maa ske en Forandring ogsaa i Udgang til at kræve Afløs-

ning; men jeg tror paa den anden Side, at der vil blive Spørgsmaal om Erstatning til Tiendehyeren, forsaavidt det faktisk kan godtgøres, at der ved Beveeringen in natura er opnaaet mindre Pris; hyppigt vil der ikke være Tale derom; men jeg tror, der vil kunne paavises Tilfælde, hvor der er Tale om Sligt, og derfor kan jeg ikke have Noget imod, at der i Lovforslaget indeholdes Bestemmelser af den Art. Iøvrigt maa man ikke glemme, at det ikke er almindeligt her, at Tienden ydes in natura; i Almindelighed ydes den efter Kapitelstaxt. Der er ganske vist Egne, hvor den ydes in natura, men Hovedreglen er allerede nu, at den ydes efter Kapitelstaxt. Naar undtagelsesvis Tienden ydes in natura, er Naturalyhvelsen jo fixeret. Jeg indrømmer forresten, at det er hensigtsmæssigt at komme til Kapitelstaxt i Stedet for Naturalyhvelser; og kan man komme dertil, uden at Retfærdigheds- og BillighedsHensyn trædes for nær, saa finder jeg det tilfredsstillende.

Ordføreren (S. Holm):

Blandt de Udtalelser, der ere faldne, kunde der være flere, som kunne friste En til at komme nærmere ind paa Enkelthederne af Sagen, men jeg skal afholde mig derfra, da jeg gaar ud fra, at det er Noget, vi alligevel faae rigelig Seilighed til at drøfte, og derfor betragter jeg en Forhandling om det i dette Diebliff som unyttig. Naar jeg begjærede Ordet, var det egentlig kun for at afværge en Misforstaaelse fra den høitærede Ministers Side, idet han syntes at opfatte det saaledes, at Forslagsstillerne selv erkjendte, at Forslaget, som det nu foreligger, var mindre heldig affattet, og selv erkjendte, at det kunde trænge til Ændringer. Saaledes var det ikke vor Mening, det skulde forstaaes. Forslaget, som det foreligger, er ikke vort personlige Forslag, men er et Forslag, som er et Resultat af Folkethingets Forhandlinger gennem flere Samlinger, og naar vi have forelagt det, var det, fordi vi troede, at det ogsaa i den Skikkelse, Folkethinget havde bragt det i, var fuldt forsvaret til at faae det gennemført. Men det, jeg vilde sige før, var, at ligesom det var et Udtryk for Folkethingets Stilling i denne Sag, saaledes vilde det være af Interesse at lære Landstingets Standpunkt at kjende i denne Sag, og jeg skal være villig til at deltage i en Forhandling om Enkelthederne, forsaavidt der i Enkelthederne skulde være Forskjel mellem Folkethingets og Landstingets Standpunkt.

Judenrigsministeren (Sngerslev):

Jeg har egentlig ikke tvivlet om, at Forslags-